

ROZSUTY (2) *ai*

o jasne.

sg m N rozsuty (1). ◇ f N rozsutå (1).

Sł stp s.v. rozsuc, Cn, Linde brak.

Rozwiązany, rozluźniony (2) : Resolutus, Rozwiązány/ rozfuty/ rozefzły/ roftąpiony. Mącz 401c.

Przen (1) : Scopae dissolutae proverbium, Rozfuta miotłå/ to yeft niczemna rzecz ålbo ludzie.

Mącz 373d.

Synonimy: roftąpiony, rozeszły.

Cf ROZSUĆ

MN